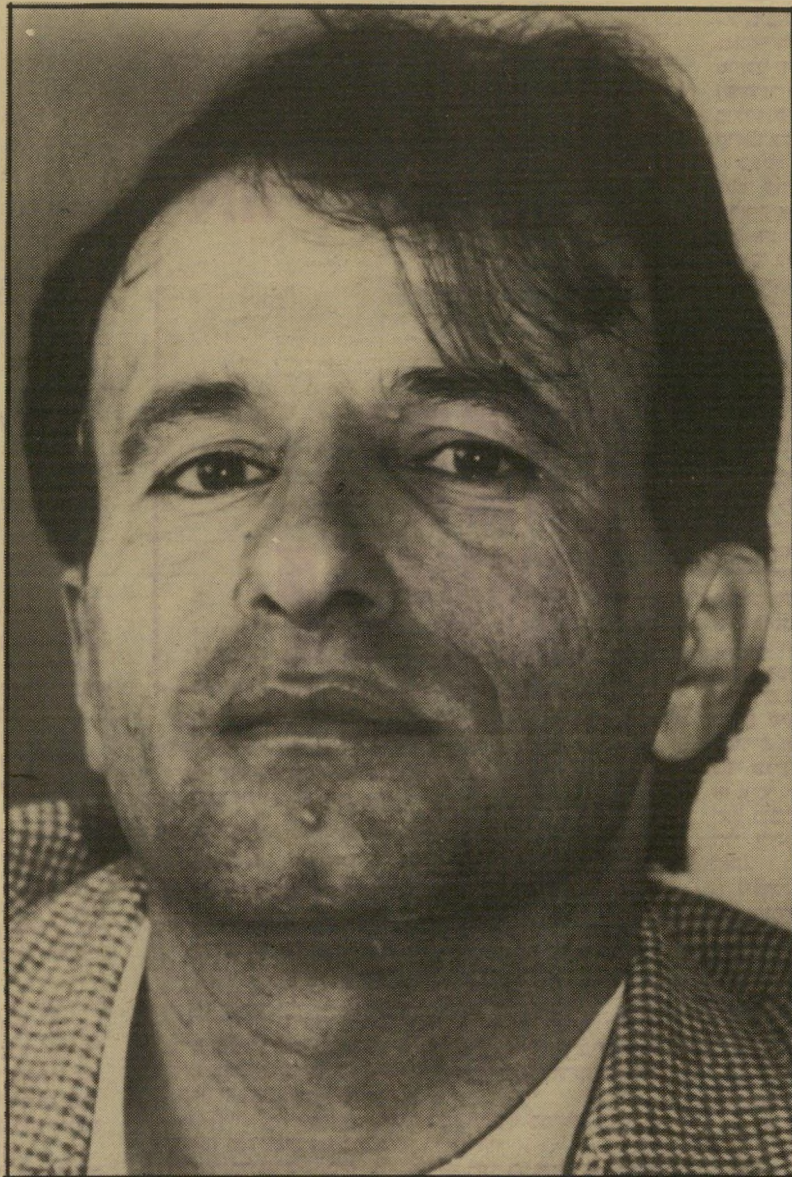

סלימאן שקור, תושב סחי'ן שבגליל, מספר על מאורו בשכונה יהודית בירושלים, על שני אחיו שהצטרפו לאש"ף, על נסיונו הקשה ביום האדמה הראשון ב-1976, על יחסו להתקוממות בשטחים הכבושים, על מצבו כערביי-ישראלי ועל תוכניותיו האישיות

"ב-1976 הוחלט על יום-שבתה כמחאה על הפקעת אדמות, והמשלה החליטה לשבור את השבתה"

"בסחי'ן נהרגו שלושה ונפצעו 43. עד היום הם נכים ואינם מקבלים כיצוים משום אף"

"ב-1962 הפקישו ממני 12 דונם, והיום מציעים חלק מהם למכירה"

ראיינה ענת סרגוסטי

"המכות שקיבלו הצעירים משכם בכחבה של סי'בי'אס היו כלום לעומת המכות שקיבלתי ב-1976"

"כבן-משפחה מוחזר לי, גם לפי החוק החדש, לפגוש את האחים שלי, שהם חברים באש"ף"

"לא די בזה שאגדי אח עצמי כישואלי, כי גם ישואל צריכה להכיר בכך שאני ישראלי"

"מי שמרביץ - שוכח. מי שמרביצים לו - זוכר!"

השבוע, לקראת מלאות 12 שנה ליום ה-אדמה, ובעיקבות האינתיפאדה (ההתנע"רות) בשטחים הכבושים, הלכתי שוב לפגוש את סלימאן שקור. עניין אותי לשמוע מה חושב ערביי-ישראלי שחי בארץ, מגדל כאן את ילדיו, ושיש לו שני אחים בוגרים שהם חברים בכירים באש"ף. רציתי לדעת אם סלימאן עדיין דוגל ב-פיתרון של מדינה דו-לאומית, שבה יחיו יהודים, מוסלמים ונוצרים ביחד. רציתי לדעת מה חושב ערביי-ישראלי על ההתקו-ממות בשטחים הכבושים. פגשתי את סלימאן בדירה שבה הוא מתגורר באחת השכונות הצפוניות של ירושלים. שכונה יהודית, קרובה לבנייני

תיהם ברחבי המזרח-התיכון, חסרי-דרכו-נים. אשתו וילדיו של עימאד נמצאים כרגע בירדן, אך עימאד אינו יכול לנסוע לבקר אותם שם והם נאלצים להיפגש במדינות אחרות. מישפחתו של נימר מתגוררת בבני-רות, וגם הוא אינו יכול לנסוע ולבקר אותם שם, ולכן פוגש אותם במקומות אחרים. למישפחת שקור מיפעל לבלוקים ומיפעל לייצור אריזות בסחי'ן. ג'ובראן הוא בוגר הטכניון ומהנדס-חשמל במיקצועו, סלימאן סיים עתה את לימודיו באוניברסיטה העב-רית בירושלים ורוצה להמשיך בלימודים. במשך השנים שמרתי על קשר רופף עם שני האחים הישראליים לבית שקור, כש-הייתי מזדמנת לגליל.

זה היה בעיצומה של המלחמה. כמה עשרות קילומטרים מן הבית בסחי'ן ישבו שני האחים הבוגרים של מישפחת שקור, נצורים בביירות המערבית, נתונים בכל רגע ורגע בסכנת-חיים. עימאד, יועצו הקרוב של יאסר ערפאת לענייני ישראל, עזב את הארץ בדרך-לא-דרך בשנת 1968. בינתיים נישא והקים מישפחה. בביתו התארחו אז בביירות. נימר עזב את ישראל ב-1970 והצטרף גם הוא לשורות אש"ף. בזמן מלחמת-הלבנון היה חייל במדים. בינתיים פונו אנשי אש"ף מביירות המע-רבית ומאז נודדים שני האחים ומישפחת-

כ שנסעתי, ביחד עם אורי אבנרי ושרית ישי, למערב-ביירות, בעיצומה של מלחמת-הלבנון, כדי לראיין את ראש אש"ף יאסר ערפאת, פגשתי גם את עימאד ונימר שקור, שני אחים, ילידי הכפר סחי'ן שבגליל. זמן קצר אחרי שחזרנו מביירות, נסענו לראיין שני אחים נוספים לבית שקור, שבחרו להישאר בסחי'ן, סלימאן וג'ובראן (העולם הזה 4.8.1982). בראיון שערכה אז שרית ישי עם השניים הם דיברו באופן כמעט מוחלט על הקמת מדינה חילונית דו-לאומית בכל שיטחי ארץ-ישראל. זה נראה בעיניהם הפיתרון היחידי האפשרי למצב המסובך שבין שני העמים - הישראלי והפלסטיני.